

νά τὸν προσγειώσουν στὴν «αὐλακιά», πού ὁ πονεμένος ἀγρότης τὴν ποτίζει μὲ ἰδρώτα καὶ τὶς πλείοτερες φορές δὲν βρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέση, γιὰ πολὺν καιρὸ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν φθαρμένη γκρίζα φορεσιά του μὲ μιὰ καινούργιεση.

Ἡ Ἑλλάδα, μιὰ χώρα μὲ πολλὰς γόνιμες λεκάνες καὶ πεδιάδες κι' ἀφθονες ὑδρορροές καὶ μ' ἓνα ἀγροτικὸ πληθυσμὸ ἐνθουσιώδη καὶ λιτοδύταιο θὰ μπορούσε νὰ θυματουργεῖ στὴν ἀγροτικὴ πρόοδο ἂν δὲν τῆς ἔλειπαν τὰ ἔθνηκα ἀτυχήματα ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ καὶ ἡ προχειρότητα μὲ τὴν ὅποιαν ἀντιμετωπίζονται τὰ προβλήματα ἀπ' τὴν ἄλλη.

Δὲν εἶναι ὑπερβολικὸ καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσουμε καμμιά φιλολογικὴ ἢ ποιητικὴ ῥίμα ἂν σημειώσουμε, ὅτι ἔνα τραγὸ μέρος τῆς θρενιῆς χώρας γεωργεῖται ἀκόμα μὲ τὸ «Ἡσιόδειο ἄροτρο». Κι' εἰναι γνωστὸ πόσο συντελεστικὸς παράγοντας γιὰ τὴν παραγωγὴ εἶναι μιὰ βαθεῖα ἀροση. Μπορεῖ τὸ διδάσκουν οἱ γεωπόνου μας καὶ νὰ φιλοτιμοῦνται πολλὰς φορές, νὰ ἐμπραγματώνουν τὶς θεωρίες των σὲ ὑποδειγματικὰ καλλιεργεῖες ἀλλὰ μερικὰ δὲν ἀντιμετωπίζεται ἓνα ζήτημα πού σὰν γενικὸ θέλει καθολικὰ μέτρα.

Νὰ δώσουμε στὸν ἀγρότη τὴν ἱκνότητητα καὶ τὰ μέσα νὰ ἐξασφαλίσει τὴν παραγωγὴ, νὰ τὴν κάνει ὅσο θὰ ἦταν δυνατὸν ἀνεξάρτητη ἀπ' τὴ φύση, εἶναι ἡ μιὰ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, πού ἡ ἐπιστήμη μελετᾷ τοὺς προηγμένους γεωργικὰς χώρες καὶ τὰ πορίσματα των μελετῶν αὐτῶν τὰ γεύονται οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ οὐσιαστικὰ.

Ἔστερα νὰ προσέξουνε τὸν ἀγρότη σὰν καταναλωτὴ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἀπ' τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνάγκη νὰ προκόψει τὴ γεωργικὴ αὐτόνομη ἐπιχειρήσῃ του καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς βιοτικὰς του ἀνάγκες, εἶναι ἓνα ἄλλο ἐξ ἰσοῦ σοβαρὸ ζήτημα, πού μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἐπηρεάζει τὶς τιμὰς τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Γιατὶ μιὰ ἀντινομία, πού κοστίζει τὴν ἐξανέμιση τοῦ γεωργικοῦ μόθου παρατηρεῖται εἰδικὰ στὴ χώρα μας, πλείοτερο στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, ἀνάμει-

σα στὶς τιμὰς τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ τῶν γεωργικῶν παρόμοιων. Οἱ πρώτες ἀσύδοτες καὶ δυσανάλογες μὲ τὴν οικονομικὴ ἀντοχὴ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ προβάλλουν ἀπρόσιτες στὸ πεινχρὸ βαλάντιο τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ προϊόντα καὶ μὲ διευθυνόμενες τιμὰς τὶς πλείοτερες φορές, δὲν φτάνουν νὰ καλύψουν τὶς στοιχειώδεις ἀνάγκες τοῦ ἀγρότη. Φυσικὸ εἶναι ἔτσι νὰ κλονίζεται σύγκορμα ἡ γεωργικὴ οἰκονομία ἡ ὁποία μὲ τὸ διαφορισμὸ τῶν τιμῶν πού ἐπικριτοῦν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σταθεῖ. Ὁ ἀντίκτυπος αὐτός, εἶναι κατὰ φαικὸ λόγο γενικὸς στὴν οἰκονομία τοῦ τόπου πού συνεχόμενη ἀλυσίδα παρκολουθεῖ τὶς ἐναλλαγές, πού χωρὶς νὰ μπορούν νὰ χαρακτηρισθοῦν σὰν γεωργικὰς οικονομικὰς κρίσεις γενικὰ, ἔχουν ὡς τόσο μιὰ εἰδικὴ σημασίαν ἢ ἐπηρεάζουν τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος ὑστερα ἀπὸ τόσα ἄλλα δεινὰ ἀντιμετωπίζει καὶ τὴν οικονομικὴ αὐτὴ ἀναταραχὴ σὰν καθολικὸ φαινόμενο.

Αὐτὸ πρέπει νὰ προσεχθεῖ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν πολιτεία γιὰτὶ μιὰ ρεαλιστικὴ ἀγροτικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ δημιουργεῖ προϋποθέσεις πού νὰ ἰσορροποῦν τὶς ἀντίρροπες οἰκονομικὰς τάσεις.

Ἡ βιομηχανικὴ πρόοδος ὄχι μόνον δὲν μπορεῖ νὰ γίνετα ἐμπόδιο στὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία, πού τῆς δίνει τὰ μέσα γιὰ νὰ προκόψει ἀμεσα καὶ ἐμμεσα ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποτελεῖ τὰ δεξὶ χέρι γιὰ τὴν πρόοδόν της.

Κι' οἱ δύο μαζί ἀλληλοϋποστηριζόμενες κι' ἀλληλοκατανοούμενες ἂν μπορούν νὰ οἰκοδομήσουν τὴν οἰκονομία μιᾶς χώρας καὶ τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερη σημασίαν γιὰ τὴ δικὴ μας πού ἀνασυγκροτεῖται ἀκόμα σὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς παραγωγῆς.

Ἔσως ἔτσι ἡ Ἀγροτικὴ ζωὴ, γιὰ χαρὰ τοῦ ποιητῆ, θὰ μπορέσει νὰ διατηρήσῃ τὸ εἰδυλλιακὸ τῆς χαρακτῆρα. Ἡ χαρὰ θὰ εἶναι πραγματικὴ στὸν κάμπο, στὸ βουνό, καὶ στὰ λειβάδια ὅπου τὸ μελισσολόγι τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου θὰ μεταβάλλει τὰ πάντα σὲ περὰδεσο ἀπ' τὴν αὐγὴ μὲ τὸ λάλημα τοῦ κορυδαλοῦ ὡς τὸ σούρουπο, πού ὁ ζευγολάτης, ὁ βοσκός, ὁ ξυλοκόπος καὶ γενικὰ ὁ καλλιεργητὴς κατὰκοποι ἀλλ' εὐχαριστῆμένοι θὰ γυρίζουν στὸ σπιτικὸ τους νὰ ἀναπαυθοῦν ἀπ' τὸν ὀλοήμερο μόχθο.

ΚΩΣΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

Τοῦ Σιγμοῦ Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν

(«Νέα Ἀγροτικὴ Ἐπιθεώρησις»)

Ἡ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ

Τὸ πρόγραμμα Ἀγροτικῆς Οἰκοκυρικῆς ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς κοινότητας Δρέπανου, Ἀραχωβίτικα, Ἀργυρᾶ καὶ Σιελᾶ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰς τρεῖς πρώτας κοινότητας μὲ ἐπιτυχίαν.